

НАТИСКА НАДЪ БЪЛГАРИЯ. СРАЖЕНИЕ

Съгласието не прѣстава. Нови обещания. Сърбия и Гърция
търбва да отсвятат. Ролата на Гърция.
Становището на Франция.

въ Черно-море. „Хамидие“
поврѣденъ.

склоненъ за държавитѣ отъ 4-то сѣглашеніе неутрали-
тетъ и да не допусна тран-
зитъ на никакви военни ма-
териали за Турція.

5. Въ случай, че България, въпреки решението на 4 то съглашение, нападне Сърбия, Ромъния е длъжна да изпрати половината от своята армия срещу България, а съ останалата част от войските си да държи отбранително положение на своите граници.

Въ една допълнителна военна конвенция държавите от 4-то съглашение сж се нагърбили да защищават независимостта на Ромжния. Въ случай на едно нападение от страна на България противъ Ромжния, на ромжнското главно-командуване е прѣдоставено да дѣйствува съ толкова ромжиски войски, колкото се смѣтатъ за необходими, за да се осуети успѣха на българската въоръжена акция. Ако за тази цѣль ромжнската армия се окаже недостатъчна, Русия, съгласно оговорените условия, ще трѣбва да интервенира, за да е допустне разгромяването на Ромжния отъ България.

Въ случай на едно нападение от страна на централнитѣ държави, Русия се задължава да изпрати една 300,000-на армия, която, заедно съ ромънската, да се противопостави на евентуалното нѣмско нашествие.

Врѣмето на ромжнската акция въ полза на 4-то съглашение не е било изрично оговорено въ сключенитѣ конвенции. Въ тѣзи конвенции е прѣдвидено само условieto, че Ромжния ще бѣде длѣжна да влѣзе въ акция най-късно два мѣсеца отъ деня, въ който държавитѣ отъ 4-то съглашение направятъ постѣпки за тази акция.

Ромжиското правителство си запазва правото да не нарушава неутралитета си, ако е очевидно, че една ромжиска акция би била прѣждеврѣмenna и, ако послѣдствията отъ прѣдприемането и би били фатални за Ромжия.

По силата на тази клауза
Ромъния ще пази неутралитетъ
и ще влѣзе въ акция до каго
австро-германското нашествие
въ Русия не бѣде спрѣно.

СОФИЯ, 27 авг. Кръжговетъ на тукашната легация заявяватъ, че правителствата на съюзни-велики сили, начело съ Англия продължаватъ да работятъ за задоволяване българските иска-ния, толкова повече, че послѣд-ствията отъ евентуалното при-соединение на България къмъ съюзните централни държави се прѣдвиждатъ като такива, които за дълго време още би-ха прѣчили за спечелване на крайната побѣда.

Въ тази кръгово не скриватъ, че всички досегашни съвѣти на държавитѣ отъ 4-то съглашение къмъ Сърбия, доброволно да отстъпи исканитѣ територии на България, не сж дали желания резултатъ. Сръбското правителство още не е измѣнило своето становище да отстъпи само териториитѣ до р. Вардаръ. Прѣдъ Сърбия щѣло да се дѣйствиува по единъ твърдъ рѣшителенъ начинъ. Реализирането на проектираната комбинация може да се откаква въ най-близко бждаще. До сега върху характера на тази комбинация успѣхме да узнаемъ само това, че пѣкон сили отъ 4-то съглашение поддържатъ щото протвъ България да не се взематъ никакви военни мѣрки, ако: 1) българскитѣ войски се ограничатъ да взематъ Македония, 2) ако не съдѣйствиуваатъ на централнитѣ сили и 3) ако България слѣдъ завземането на Македония влѣзе въ споразумѣние съ държавитѣ отъ 4-то съглашение за една акция противъ Турция.

ПАРИЖЪ, 26 ав. Единъ кореспондентъ пише : Дипломатическото изложение си остава твърдѣ неясно. Българитѣ се опясаватъ да не би сърбитѣ да прибѣгнатъ до нови пазърлжци. Сърбитѣ трѣбва да слушатъ съвѣтитѣ на 4 то съглашение, т. е да се съгласятъ да приложатъ договора отъ 1912 год., а това ще рече: да прѣдадатъ веднага на българитѣ безспорната зона, а за спорната да приематъ арбитражъ.

Иначе, тѣ нѣма да получатъ всичкитѣ земи при една побѣда на Астро-Унгария. Всѣки пазарлъкъ е излишенъ толкозъ повече, като се има предъ видъ, че именно Франция е, която иска отъ българитѣ да нажатъ наеднѣжъ послѣдната си дума и да иматъ довѣрие въ нея. По-понататѣкъ кореспондента съобщава, че въ французската столица се знаело, че герците не прѣмъжнато увѣщавали сѣрбитѣ да не правятъ пълни отстъпки като заплашвали, че въ случай че отстъпятъ, щѣли да сключатъ съюза съ тѣхъ.

Правителствата на силите от 4-то съглашение били готови да направят енергични по-
стъпки спрямо Сърбия и Гър-
ция, за да се увърят върху
навърменното съдъствие на
софийското правителство. Не-
пръжкнатото се пускат интри-

спондента — че отъ Атина сѣ
правили въ Нишъ прѣдложе-
ния отъ страна на Германия за
сключване сепаративенъ
миръ. При едно чуждо неочак-
вано посрѣдничество се полу-
чи въ Римъ едно германско
прѣдложение какво Германия
невъзнамѣрява да нападне сър-
битъ, но щѣла да изпрати всич-
китѣ сили срѣщу Италия, ако
послѣдната воюва съ Турция.
Тя трѣбва да се ограничи и ка-
то воюва съ Австро-Унгария да
изпълни само своята програма.
Датската столица е била стана-
нала центръ на дипломатиче-
ски интриги.

Споредъ това кореспонден-
тътъ съобщава, че въ Парижъ
се говори за изпращане на ед-
на съюзна армия, може би о-
нази, за началникъ на която
е назначенъ генералъ Серай,
на помощъ на Сърбия и да
окупира ж.-п. линия Солунъ
— Нишъ, частта отъ която е
въ гръцка територия се остава
въ ржцѣтъ на една австрийска
компания. По този начинъ
съюзниците веднага биха о-
купирали сръбска Македон-
ния: биха я прѣдали на
българитѣ, ако послѣднитѣ
се съгласятъ да върватъ
срѣщу Цариградъ.

Това би турило въ дѣйстви-
е ромжнитѣ и гърцитѣ. До сега
въ Парижъ се въздържали отъ
такава една акция, прѣдъ видъ
перспективата, че ще трѣбва
да извършватъ едно насилие
спрѣмо Гърция.

Но сега, като се има прѣд видъ, че плана на съюзнитѣ е, щото сърбитѣ да се съпротивляватъ заедно съ стоварнитѣ войски въ Солунъ, прѣдпазначени за защищаване сѣрбитѣ отъ германски угроза, вѣрва се, че ще могатъ да се спрятъ германцитѣ на Дунавъ и по този начинъ би се накапали всички балкани да минатъ на страната на съглашението.

СОФИЯ, 27 авг. Отъ достоверенъ източникъ узнаваме, че ромънската дипломация за втори пътъ е била изобличена на динето, дадено въ тукашната руска легация въ честъ на новия анлийски пълномощенъ министръ.

Между друго, на разговора, слышь това дине, рускията пълн. м-ръ Савински поиска да узнае защо м-ръ-прюдес. г д-ръ Радославовъ продължава да отказва да влязе въ прѣговори за едно споразумение съ Ромѣния. М-ръ-прюдесетале веднага поиска да бѣде поиканъ ромѣнския пълномоу щень м-ръ Деруси и въ присѣдство на Савински и Оберинъ заявлѣ:

„Азъ Ви правя, Г. Деруси
предложение да започнемъ не
забавно прѣговори за едно раз-
бирателство“

Г. Деруси възразилъ, че той не е нито вавръх да води политически преговори съ България. За втори път представителитъ на Русия и Англия имали случай да констатирайтъ, че българското правителство има всичкото желание да влезе въ едно споразу-

ПЕТРОГРАДЪ, 26 ав. Отно-
сително тазсутришното съоб-
щение за сражението на два-
руски торпильора съ крайцера
„Хамидие“ и два турски тор-
пильора, можемъ да дадемъ
отъ автентиченъ източникъ по-
вече подробности:
„Знае се, че, за да се про-
должавува Цариградъ съ ка-
мени въглища, съ помощта на
множество кораби, прѣтрпѣ-
фиаско.

Сега германо-турците се мъчат да организират една друга система:

„Четири голѣми транспортни парахода, натоварени съ въглища, сж се отправили къмъ Босфора, протежирани отъ едносодгѣление военни параходи между които е билъ и „Хамидие,“ отъ 3800 тона, въоръженъ съ 2 оръдия отъ 150 м.м., и съ 8 отъ 120 м.м., и два отъ най-добритѣ торпильора отъ по 600 тона.

На 28 августъ н. ст. въ тѣ
мни зори два руски торпильо
ра „Прозителни“ и „Бистрий“,
въоръжени съ по 100 м. м
оръдия се срѣщнали съ непри
ятеля. При все, че неприятел
ги прѣвъзходствуваше, тѣ без
страхъ имъ се опрѣха; сраже
нието е продължило 3 часа

Неприятелят, следъ като получи нѣколко удара, особено „Хамидие“ е билъ сполучливо обстрѣлянъ и поврѣденъ до ста чувствително, оттеглилъ се отъ сражението и избѣгалъ къмъ Босфора.

„Прозирелний“ и „Бистрий“, командувани отъ капитана на бригадата на князь Трубецкой, сѣ прѣслѣдвали неприятеля до входа на Босфора. Слѣдъ това нашитѣ параходи се върнали къмъ транспортнитѣ параходи за вжлгшиа, които застигнахъ до Зунгулдакъ и ги потопи ли. Съ това сѣ извършило едно послѣдно дѣло отъ нашата флота, която реализира блѣстящи успѣхи въ тази война.

КЮСТЕНДЖА, 26 авг. Прѣди иѣколко врѣме бѣхмѣ съобщили, че много чужди търговски кораби, които, по причина на войната бѣха избѣгали въ кюстендженското пристанище, се прѣслѣдватъ отъ руската флота, при все че пѣтуватъ подъ ромжиски флагъ.

Така, напоследък търговския параходъ „Кранова“ под персийско знаме, срѣщнатъ въ Черно море отъ руската флота билъ задържанъ и откаранъ въ Севастополь.

Б. Р. Това, противъ което протестира дипломатията на силите отъ съглашението, самата го върши.

Считатъ блокадата на Съвѣрното море отъ германцитѣ за варварство, а руската флота въ Черното море не пропушта нито най-малката лодка да пжтува по неутралнитѣ брѣгове на това море.

ЗА ЗНАНИЕ

Пристигнаха гуми: „Палма“, „Форевър“, „Борсонъ“, „Охридъ“, „Хопла“ дамски и мъжки при Славовъ Малевъ & С-и, ул. „Софийска“ и при новата общарница на Ив. Балкански ул. Драгоманъ. 10—1

Г-ца Софи Елиезеръ Меламедъ

Г-нъ Аврамъ Исакъ Аронъ

◁ С Г О Д Е Н И ▷

Вари

Варна, 23 августъ 1915 год.

Варна.

Д-ръ П. Ранковъ — Варна

АДВОКАТЪ улица Шумарова 4

КОРОНИНАТЪ КОНФЛИКТА РОМЖИНА-АВСТРИЯ

съветът в Русия.

ПЕТРОГРАДЪ, 26 авг. (аген. „Вѣстникъ“). Днесъ въ 11 ч. прѣдъ обѣдъ се събраха всичкитѣ специални комисии, подъ прѣдседателството на императора, и разискваха въпросъ: взимане общи мѣрки за националната защита.

1) Взимане мѣрки за организиране продоволствието и транспорта;

2) Приготовление муниции, транспорта имъ и етапната служба.

Императора произнесе рѣчь, на която отговори м-ра на войната Поливановъ, прѣдседателя на имперския съветъ Куломзинъ, и Родзенко, прѣдседателя на Думата. Слѣдъ закриване на събранието всички се оттеглиха въ една отстрана на зала, гдѣто императора и императрицата Александра Федоровна любезно се разговаряха съ всички.

Въ събранието императора е произнесълъ слѣдната рѣчь:

„Въпросътъ, съ който сж на-товарени специалнитѣ комисии за националната защита въ този моментъ е най-тежката задача.“

Тѣ трѣбва да приготвятъ най-нужното за армията — муниции, единствения обектъ, който нашитѣ храбри войски очакватъ, за да спратъ нахлуването на неприятеля въ страната ни, и да даде възможностъ на нашата армия да прѣобърне успѣхитъ на бойното поле въ наша полза.

„Законодателнитѣ корпорации, които свикахъ въ това събрание, ми дадохъ по единъ положителенъ начинъ и безъ никакво колебание единствения очакванъ отъ цѣла Русия отговоръ, който азъ очаквахъ отъ тѣхъ: „Войната до крайна побѣда.“

Не се съмнявамъ, че това е гласътъ на цѣла Русия.

Съ вземането на това голѣмо рѣшение, изисква се голѣмо усилие отъ наша страна.

Понеже това е обща мисль, трѣбва въ най-кжсо врѣме да се тури въ дѣйствиe, и тѣмъ за това ще служатъ вашитѣ конференции.

Като ви изказвамъ пълното си довѣрие, и като ви давамъ безгранични права, пожелавамъ ви плодотворна работа, която азъ отъ близо ще слѣдя, и когато е нужно лично ще взема участие.

„Прѣдстои ни тежка задача. Да съберемъ всичкитѣ си сили и еднородно да работимъ.“

Да отстранимъ всѣко друго занятие, колкото и да бжде тежко за държавата, защото потѣжкъ моментъ отъ този нѣма.

Нищо друго не трѣбва да смущава нашата мисль, нашата воля и нашата сила отъ днесъ нататкъ, освѣнъ да изгонимъ неприятеля отъ нашитѣ граници.“

М-ра на войната Поливановъ въ рѣчта си е разгледалъ мѣрките, които трѣбва да взематъ специалнитѣ комисии, за едно частливо изпълнение на тежкитѣ мисли, съ които сж натоварени въ тежки за Русия врѣмена.

Куломзинъ признава, че само една пълна побѣда ще запази и обезпечи економическата независимостъ на Русия; това именно обстоятелство ни диктува днесъ да напегнемъ всичкитѣ си сили по море и по сухо.

Родзенко най-энергически протестира противъ всѣка мисль за сключване миръ, прѣди да бжде неприятеля побѣденъ и окончателно унищоженъ.

Отъ досегашнитѣ военни неуспѣхи морала на нашия народъ не е пострадалъ въ нищо, каза той.

Оратора моли императора да

Страхътъ въ Букрещъ. Австро-германскитѣ войски на ромжиската граница.

БУКРЕЩЪ, 26 авг. Прѣзъ послѣднитѣ нѣколко дни положението туку става все потрѣвно и по-натегнато. Всички чувства по отношение Ромжия къмъ централнитѣ сили отъ денъ на денъ ставатъ все по-натегнати, за което има изобилни признаци, особено снощи, когато се съобщихъ еднородно отъ всички вѣстници че м-ръ-прѣдседателя Братилю е извѣрдно много разтревоженъ вследствие полученитѣ официални и неофициални съобщения, които гарантиратъ за едно прѣдстояще прѣжкване отношенията между Ромжия и България. Сега казватъ, че въ правителствения кръгове не става дума за частнитѣ слухове.

Правителството получило официални съобщения, които, наистина, не гарантиратъ за намѣрението на австро-германцитѣ да ни атакуватъ, но все пакъ тѣ ни донасятъ за струването на нѣмски войски срѣщу нашата граница, което вдъхва загриженостъ.

Покрай това, обаче, изъ обществото се носятъ най-тревожни слухове. Така, говори се, че австро-германцитѣ иматъ намѣрени да нападнатъ Ромжия прѣди руската армия

да се съвземе и да предприеме офанзива. Тревожитѣ впечатления се усилватъ още повече вследствие полученото съобщение, че унгарскитѣ власти задѣржатъ въ Унгария всички пѣхници ромжи, идящи отъ кралството.

СОФИЯ, 27 авг. Конфликтътъ между Ромжия и централнитѣ държави прѣдлага да занимава европейската дипломация.

Правителствата на централнитѣ държави сериозно разискватъ върху плана на австро-германцитѣ за евентуалното прѣгазване на Ромжия.

Завчера отъ Виена една видна банка е получила нареждане за приключване проектираната операция съ прѣдставителитѣ на една ромжиска компания. Операцията възлиза на около единъ и половина милиона лева и е била спрѣна вследствие изостряне конфликта между Ромжия и централнитѣ сили.

Слуховетъ за миръ. твърдостта на Русия.

РИМЪ, 26 авг. Извѣстно е, че германцитѣ сж направили тайни постѣпки, за да сключатъ Русия на единъ сепаративенъ миръ, и се знае резултатъ отъ това. Въ свръзка съ това телеграфиратъ отъ Москва, че голѣмия индустриалецъ Рианкинский, прѣдседател на руския индустриаленъ комитетъ за фабрикуване муниции за армията, е държалъ въ Москва една рѣчь, въ която, между другото, е казалъ слѣдното въ отговоръ на единъ полски депутатъ на запитването му за сепаративенъ миръ съ Германия.

„Подобенъ миръ ще бжде едно тежко прѣстѣпление, за което нашето поколѣние нѣма да ни прости.“

Слѣдъ сключването на подобенъ миръ, ще бждемъ длѣжни да правимъ по-голѣми жертви, за да се приготвимъ за една нова война въ близко бъдеще.

„Москва нѣма да приеме никога такъвъ единъ миръ.“

Готови сме да се оттеглимъ задъ Уралитѣ и въ Сибиръ, но трѣбва да побѣдимъ.

Русия, увѣрена въ армията си, нѣма никога да допусне германско владичество.“

БЕРЛИНЪ, 26 авг. На източния воененъ театръ на фронта на армията на Хинденбургъ нашата кавалерия настѣпи вчера срѣщу Дауде. На юго изтокъ отъ Фридрихштатъ плѣнихме 490 руси и взехме 5 картечници. На изтокъ и юго изтокъ отъ Гродно неприятелътъ оказа съпротивление на напѣдващитѣ наши войски по фронта на западъ отъ Шивелъ, както и при Павловицъ.

НОРДАЙЧЕ, 16 авг. Агенция „Райтеръ“ отъ Лондонъ съобщава отъ Кенстовъ:

Парахода „Хеспидиянъ“ отъ 10920 тона съ 600—700 пѣхници е билъ торпилиранъ вчера вечерта при Фостентъ.

Споредъ „Лойдъ“, Хеспидиянъ е билъ торпилиранъ; капитана на парахода съ 20 души

екипажа сж дебаркирали въ Кенстивъ.

Едно по-ново съобщение на „Райтеръ“ казва, че Хеспидиянъ се е потопилъ тази сутринъ въ 6 ч. 47 м. Единъ майоръ Кандиянецъ разправя, че вечерта прѣди 8 ч. парахода е билъ залянтъ отъ една 50 мотрова вѣлна, която се разлѣла по курвертата, и че поврежданието му не е отъ германска подводна лодка.

КЕНСТОВЪ, 26 авг. Английскитѣ пѣхници параходъ „Хестричъ“, който е ималъ на борда си 700 пѣхници, вчера вечеръ билъ потопенъ въ морската ширина на дѣсно отъ пункта Фастентъ.

ЕДНА ГРѢШКА. Въ вчерашния ни брой е пропусната една грѣшка, която бързае да поправимъ:

Интервютъ въ първата телеграма отъ София съ кореспондента на „Наие фразе-пресе“ е съ запасния генералъ Савовъ, а не съ м-ръ-прѣдседателя г. д-ръ Радославовъ.

ДѢЛЖИМЪ да поискаме извинение отъ сѣмейството Караганови по поводъ онзи деншната ни пропусната грѣшка въ съобщението ни, че дѣщерята на г-нъ Карагановъ е била незаконно вѣнчана. Отъ справката ни се оказа, че всички правила за вѣнчалния обрядъ сж изпълнени.

НАЗНАЧЕНИ сж при варненската мжжка гимназия: Войниковъ отъ Т.Пазарджишката гимназия, Богоевъ отъ кюстендилската, д-ръ Чаушевъ отъ бургазката.

ЛИЧНИ пристигналъ е въ града ни Т.Пазарджишкиятъ адвокатъ и народенъ прѣдставителъ Г-нъ Абаджиевъ.

ПРѢМЪСТВАТЪ се: отъ варненската мжжка гимназия Ив. Пастуховъ въ видинската гимназия, Василь Атанасовъ въ провадийската непълна гимназия, Хр. Петровъ въ разградската, и Миланъ Митовъ въ врачанската.

Отъ варн. мжжка прогимназия Хр. Мазневъ въ Османъ-Пазаръ, Пѣвъ директора на дѣвическата прогимназия въ Провадия и Ив. Стояновъ отъ дѣвическата гимназия въ Татарево. Пазарджишкиятъ

Ив. Балкановъ.

Нѣколко дни подъ робство.

Лато отивахъ тази сутринъ на работа, срѣщнахъ единъ мой познатъ, който снощи се бѣ завърналъ отъ Добруджа.

— Какво ново? — попитахъ.

— Ела, ела братъ, да ти разправя какво видѣхъ и какъ прѣживѣхъ нѣколко дни подъ робство—отговори той и почна:

— Отъ извѣстно врѣме насамъ нѣкаква вѣлшебна сила ме влѣчеше къмъ моя поробенъ кжтъ, къмъ моята люлка.

Тръгнахъ. Минахме гара Оборище.

Тренътъ нѣкакъ тежко, печално вървѣше. Прѣдъ очитѣ ми се мѣркаха хубавитѣ познати мѣста, гдѣто нѣкога свободно съмъ пѣлъ:

„Мила родина, ти си земенъ рай и пр.“, а сега сжщата, мила родина, ми се виждаше дѣйствителенъ адъ.

Стигнахъ Добричъ. Навсѣкждѣ, всѣки жгълъ, на всички по лицата срѣщнахъ и четѣхъ все едно и сжщо: **РОБСТВО!** Но какво видѣхъ, когато стигнахъ въ родното си кжтче? Бѣхъ посрѣщнатъ съ сълзи отъ родители, роднини и познати, които сълзи продължиха до късно слѣдъ полунощъ, когато уморени в с и ч к и задрѣмахме подъ вѣчната нощъ на адското робство.

На другия денъ отидохъ въ кафенето.

— „Добре дошелъ!“ — съвикъ ме посрѣщна единъ старъ човѣкъ, прѣтърна ме и ме цѣлуна по челото. — „Вървай, че като те видѣхъ, стори ми се, че виждамъ свободна България“ — продължи той съ задавенъ гласъ. „Ела, ела... сѣдни!“ Азъ седнахъ развѣлнуванъ. Той порѣча кафе.

Въ това врѣме влѣзе единъ полицаи. Всички българи станаха на крака, поклониха му се и смирено пришегнаха: „Б у н а д е м е н я ц а“, но не-получиха никакъвъ отговоръ,

освѣнъ студения и зѣлъ погледъ на властителя къмъ своитѣ роби. Изгледа и менъ. Азъ си седѣхъ и пияхъ кафето. Той поклати глава, приближи се до едного, потупа го по рамото и излѣзе послѣдванъ отъ българина-робъ. Спрѣха на отсрѣщната фурна, полицаи взе два хлѣба, подаде ги на роба, който покорно ги взе и трѣгна слѣдъ него като настоящъ слуга. — „Видѣ ли, момче?! — Промѣла моя приятелъ съ болка „видѣ ли? и да не мислишъ, че е простъ, бѣденъ? Не! Но за тѣхъ е все едно... всички имъ сме слуги, роби!“ — той заплака. Пийна отъ кафето си и продължи: „вчера безъ каквато и да е вина, заловиха двамата братя О-ви, както си вървѣха по-улицата, че като почнаха да ги биятъ съ боксъ по главитѣ, че кръвта ей тѣй потече отъ тѣхъ. Не стига това, ами ги и арестуваха... И чакъ на сутринта ги освободиха, но полумъртви... Защо мислишъ, а? Защото не дали житото си на кредитъ на ромжискитѣ търговци, а го дали на българскитѣ... Чу ли?“ Той спрѣ, сви си друга цигара, въздѣхна дълбоко и млѣкна.

Не слѣдъ много дойде сжщия полицаи и ме арестува. Запитахъ: защо? — Отговориха ми, че ужъ паспорта ми не билъ завѣренъ. Глобиха ме 50 лева, удариха ми една плѣсница, вѣроятно, защото не съмъ му станалъ накракъъ и ме пустанаха. На третия денъ, безъ да мога да отстоя повече и се понарадвамъ на родното си огнище, азъ трѣгнахъ обратно за Варна, гдѣто наново загледахъ слънчевитѣ лжчи на свободата! А тамъ ще се завърна, тогава, когато видя сжщитѣ лжчи да блѣснатъ и тамъ.“

Тѣй завърши моя познатъ и двѣ едри капки сълзи се търкулиха по младежкото му лице.

Театраленъ салонъ „БОРИСЪ“

Трупата на А. Вая — Ибиша, ще даде, днесъ, 27 четвъртъкъ вечеръ, голѣмо фамилиарно прѣдставление.

Невинниятъ осѣденъ

въ 4 дѣйствия.
Разни български, ориенталски и арабски пѣсни и дуети, и многосмѣшната комедия:

Пехливанъ на Ибиша

въ 3 дѣйствия.

Магазинъ „МАЛКА ПЕЧАЛБА“ продава евтино, защото разноситѣ му сж малки.

ПРОВИНЦИАЛИСТИ.

Когато дойдете въ Варна непременно посѣтете новооткритиятъ въ центра на града хотелъ „КОМЕРСИАЛЪ“. Изашна мобилировка и образцова чистота. Стаитѣ сж южни и хи-гиенични.

Цѣни най-износни.

При хотела се намира ресторантъ, който се дава подъ наименованъ съ всички пайнажности.

Споразумение при съдържателя на хотела.

2—5 Съ почитъ:

Морде Б. Саламоновъ.

ВАРНЕНСКА ОКРЖНА ПОСТОЯНА КОМИСИЯ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 3098.

гр. Варна, 19 Августъ 1915 година.

Въ помѣщенieto на окр. финансово управление въ гр. Варна, на 10 септември т. г. въ 3 часа слѣдъ обѣдъ ще се произведе търгъ съ явна конкуренция и съкратенъ срокъ за продажбата на гроздето отъ окр. лозя, находящи се при манастира „Св. Константинъ“. Приблизителното количество на гроздето е около 10,000 килограма.

Първоначална цѣна на гроздето ще се опрѣдѣли на 1 килограмъ отъ тържната комисиия.

Залогъ се изисква 250 лева и документи по чл. 11 отъ закона за общественитѣ прѣдприятия.

Поемнитѣ условия за продажбата на гроздето могатъ да се прѣгледатъ всѣки присѣственъ денъ въ канцеларията на постоянната комисиия и въ оная на надзирателя при окржното стопанство.

ОТЪ КОМИСИЯТА.

Зжбния лѣкаръ Елиасъ Коевъ

Съобщава на уважаемитѣ си клиенти, че нѣма да приеме до 7-й септември т. г.

Варна, 25. VIII. 1915 г. 1—2

БАЙ ДИМИТЪРЪ всѣки денъ продава по 5—6 тави кифли-кузунаци. Който не е ялъ отъ бай Димитровитѣ кифли-кузунаци, нищо не знае.

Малка Печалба“ ежедневно си отдѣля отъ малкото